

STATEMENTS OM ET GODT BØRNE – OG UNGELIV

ET GODT BØRNE- OG UNGELIV ER ET LIV I TRYKKE, SAMMENHÆNGENDE OG UDFORDRENDE MILJØER. HVOR MAN MESTRER BALANCEN MELLEML DET INDIVIDUELLE OG FÆLLESSKABET. HVOR MAN HAR EN GRUNDLÆGGENDE FØLELSE AF LIVSGLÆDE OG OPTIMISME, OG HVOR DER ER EN GENSIDIG ANSVARLIGHED FOR HINANDENS VELFÆRD.

A. Børn og unge er unikke mennesker.

1. Børn og unges unikke baggrund, muligheder, ressourcer, køn, evner og talenter er i fokus for den offentlige indsats. De styrkes i og opmuntres til at udvikle sig, uanset hvilke fysiske, mentale, sociale og kulturelle forudsætninger de har.
2. Børn og unge opmuntres og udfordres til at dygtiggøre sig, på et niveau de kan leve op til, af ambitiøse voksne (forældre, professionelle og frivillige), der ser potentialerne.
3. Forældre oplyses tidligt om det offentlige tilbud og støttes i at træffe valg for deres børn, og unge støttes i selv at træffe valg, der giver grobund for deres børns udvikling og muligheder.

B. Børn og unge deltager i ligeværdige og bekræftende fællesskaber med andre.

1. Børn og unges evner til i ord og handling at skabe og pleje relationer gennem leg og formelle læringsituationer.
2. Børn og unge mødes, af professionelle og frivillige, i rammer der muliggør en inkluderende pædagogik, hvor vanskeligheder håndteres tydeligt og konstruktivt, og hvor man i fællesskabet samarbejder om at finde og formulere løsninger. Det fastholdes, at vi *har* et problem, men ingen *er* et problem.
3. Børn og unges sociale evner udvikles yderligere ved at et netværk af forældre, professionelle og frivillige, deler viden og erfaring om, hvordan man trives og udvikler sig i *forskellige* fællesskaber, så man kan overføre succesfuld adfærd til andre relationer.
4. Børn og unge udvikler selvværd, empati og mod til at tage ansvar for egne holdninger og handlinger overfor andre mennesker.

5. Børnenes og de unges forældre opfordres til og støttes i at danne netværk, for at lære hinandens normer at kende og forstå hinandens forskelligheder. Ved eget eksempel viser far og mor, hvad et ligeværdigt fællesskab er, og hjælper børnene og de unge til nye venskaber, og med at løse indbyrdes problemer.
6. Børn og unge opdrages til at tage ansvar for fælles værdier ved at blive anerkendt for at passe på fælles aftaler og projekter, ting, inventar, lokaler og natur. De og deres forældre bliver konfronteret med de menneskelige og økonomiske konsekvenser, for såvel dem selv som fællesskabet, af skade de forvolder.
7. Børn og unge gøres bevidste om, hvilke subkulturer de er en del af, og hvordan de værdier og holdninger, der hersker, påvirker deres fremtidige muligheder og livsbetingelser. Børn og unge øver kendskabet til og respekten for andre subkulturer end deres egen.
8. Børn og unge opdrages til demokrati ved i barndommens tidlige år i samspil med voksne at få indflydelse på nære beslutninger i fællesskabet, og i ungdommen at tage selvstændigt stilling i demokratiske processer.
9. Der gøres en særlig indsats for at udvikle metoder til at støtte børn og unge, der har rødder i kulturer med en anden demokratiopfattelse end den danske, i at tage demokratiet til sig

Formateret: Skriftfarve:
Automatisk

Formateret: Skriftfarve:
Automatisk

C. Børn og unge er sunde, glade, aktive og kærlige mennesker, med overskud, selvværd og fantasi, der har et optimistisk syn på egen og fællesskabets fremtid.

1. Børn og unge har sunde, glade, aktive og kærlige voksenforbilleder.
2. Børn og unge guides af dedikerede professionelle & frivillige med et positivt og favnende livssyn.
3. Børn og unge spiser sund mad, får frisk luft og røde kinder, rigelig nattesøvn, og rum & rammer til leg og rekreation, der passer til deres alder og behov.
4. Børn og unge færdes i trygge miljøer, der appellerer til at prøve sig selv af i en mangfoldighed af muligheder for leg, aktivitet, fordybelse og æstetisk nydelse.
5. Børn og unge færdes trygt og hjemmevant i byens gader og til og fra skoler, institutioner og anlæg.

D. Alle børn og unge skal sikres et godt liv

1. Alle børn og unge skal have lige muligheder for udfoldelse, udvikling, sundhed og for succes i voksenlivet. De professionelle skal bidrage til en opvækst med trivsel og gode vilkår for barnet og den unge. Når forældre eller andre voksnes eventuelle mistrovisel påvirker barnets opvækst sikrer de professionelle, at barnet får støtte og kan leve i tryghed.
2. Børn og unge, der viser tegn på social, fysisk eller psykisk mistrovisel, bliver taget alvorligt. Uanset hvem (professionelle, andre voksne eller kammerater), der ser tegnet, videreformidler de bekymringen om mistrovisel til en fagekspert, der rådgiver og foretager det fornødne.
3. Børn og unge, kan have behov for en pause i et andet miljø end det de normalt befinder sig i- ligesom det fællesskab, der ikke har ressourcer til at rumme barnet eller den unge, kan have brug for støtte. Der laves en målrettet plan for, hvordan barnet eller den unge hjælpes tilbage i fællesskabet igen, så barnet eller den unge føler sig værdsat og ønsket.
4. Børn og unge skal aktivt oplyses om, at der er hjælp at hente, hvis de udsættes for overgreb af voksne eller andre børn eller unge. De skal have nem adgang til voksne, der tager dem alvorligt og tager hånd om bekymringer og problemer.
5. Både børn og unge og deres familier er vigtige parter i samarbejdet, når de professionelle skal udarbejde en plan for anbringelse eller anden støtte. Forældre, der ikke magter forældrerollen, skal støttes i at genoptage ansvaret for deres børn og unge, så hele familien styrkes.
6. Børn og unge skal hjælpes – også når samarbejdet med forældrene omkring støtten ikke kan gennemføres. De professionelle tager altid handling med udgangspunkt i barnets tarv – også selvom det betyder tvangsforanstaltninger.

Formateret: Skriftfarve:
Automatisk

E. Der er sammenhæng i Københavns Kommune indsats overfor børn og unge.

1. Der er en rød tråd i barnets og den unges liv, hvor de professionelle og familien samarbejder om at skabe gode overgange mellem barndommens faser.
2. Der er sammenhæng mellem forskellige samtidige indsatser.
3. Der er organisatorisk sammenhæng, sådan at den enkelte institution og medarbejder kender sit ansvar og sin rolle overfor barnet set i et helhedsperspektiv.

4. Der er bevidsthed om tværfaglige overlap mellem de professionelle og videndeling om metoder og erfaringer.